

การถ่ายลำสินค้าไม้แปรรูปจากประเทศเพื่อนบ้านผ่านประเทศไทยไปยังประเทศที่สาม

พิธีการนำเข้าของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการขนสินค้าถ่ายลำและผ่านแดน

การนำเข้าสินค้า ผู้นำเข้าจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ และประกาศที่กรมศุลกากร และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการนำเข้า อาทิ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมปศุสัตว์ ฯลฯ ที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน โดยให้ปฏิบัติตามคำแนะนำในการจัดเตรียมเอกสาร และปฏิบัติตามขั้นตอนพิธีการกรมศุลกากรในการนำเข้าสินค้า

ประเภทใบอนุญาตนำเข้า เป็นแบบพิมพ์ที่กรมศุลกากรกำหนดให้ผู้นำเข้าต้องยื่นต่อ กรมศุลกากรในการนำเข้าสินค้า ซึ่งจำแนกออกเป็น 9 ประเภท ตามลักษณะการนำเข้า สำหรับแบบใบแนบ 9 ใบขนสินค้าถ่ายลำ ใช้สำหรับพิธีการสินค้าถ่ายลำ และแบบที่ 448 ใบขนสินค้าผ่านแดน ใช้สำหรับพิธีการสินค้าผ่านแดน

การขนส่งสินค้าถ่ายลำ สามารถปฏิบัติได้ตามกฎหมายศุลกากร (พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2483) ดังนี้

มาตรา 58 การลำเลียงถ่ายของออกจากเรือลำหนึ่ง ลงเรืออีกลำหนึ่งนั้น จะพึงอนุญาตให้ทำได้ต่อเมื่อบุคคลผู้ได้รับอำนาจทำการถ่ายของเช่นว่านี้ ได้ยื่นใบขนสินค้าทำเป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแนบ 9) แต่ห้ามมิให้ทำการลำเลียงถ่ายของเช่นนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต และมีพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับอยู่ด้วย

มาตรา 121 พระราชบัญญัติให้บังคับแก่การนำเข้าและส่งออก ฤาการค้าอย่างใด ๆ ข้ามแดนแห่งพระราชอาณาจักรทางบก เสมอกันกับการค้าทางทะเล และบทบัญญัติการบังคับ และโทษานุโทษทั้งปวงในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่การค้าข้ามแดนทางบก ตามที่จะพึงใช้ได้ โดยมีพักต้องคำนึงถึงถ้อยคำสำนวน ซึ่งใช้ตามปกติในทางการเรือ และเมื่อใด มีความจำเป็นเพื่อใช้ประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้อยคำสำนวนที่ใช้ให้หมายความและกินความรวมไปถึงรถไฟ ล้อเลื่อน คนหาบหาม สัตว์บรรทุก อากาศยาน ตำนศุลกากรพรมแดน สนามบิน ที่กำหนดเป็นด่านภาษี การบรรทุกของลง การถ่ายของออกแล้วแต่กรณี หรือถ้อยคำสำนวนอื่นทำนองนี้อันใช้อยู่ในการค้าทางบก ฤาทางอากาศนั้น

การดำเนินการของกรมป่าไม้

1. กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ที่ ทส 1602.5/8430 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2548 เรียนอธิบดีกรมศุลกากร แจ้งว่า การนำสินค้าประเภทไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ผ่านแดน ต้องปฏิบัติตามนัยมาตรา 38 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

2. กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ที่ ทส 1602.5/8046 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2549 เรียนผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เพื่อโปรดพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการนำสินค้าประเภทไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ผ่านแดน ต้องปฏิบัติตามนัย มาตรา 38 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

3. กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1602.5/14033,14034 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2549 เรียน อธิบดีกรมศุลกากร และผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับประเทศพม่าและประเทศลาว แจ้งว่ามีบางบริษัทนำไม้ผ่านเข้าประเทศไทยไปยังประเทศที่สามดำเนินการโดยมิชอบ และเพื่อป้องกันมิให้เกิดการค้าโดยมิชอบผ่านประเทศไทยไปยังประเทศที่สาม ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสัมพันธไมตรีอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบการนำไม้ผ่านแดนไปยังประเทศที่สาม โดยเคร่งครัด หากพบว่ามีกรณีกระทำผิด ขอให้ดำเนินการตามกฎหมายและอำนาจหน้าที่ต่อไป

4. กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส 1602.5/15726,15727 ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2549 เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และอธิบดีกรมศุลกากร ขอให้โปรดพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางปฏิบัติ กรณีการนำสินค้าประเภทไม้หรือของป่าที่นำเข้ามาตามแนวชายแดน โดยการนำผ่านแดนหรือถ่ายลำไปยังประเทศที่สาม จะต้องปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงพาณิชย์ กำหนด และเมื่อมีการนำเคลื่อนที่ต้องปฏิบัติตามนัยมาตรา 38 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 คือ ต้องมีใบเบิกทางของเจ้าหน้าที่ป่าไม้กำกับไปด้วย

ความเห็นของกรมการค้าต่างประเทศ

กรมการค้าต่างประเทศ ได้มีหนังสือ ที่ พณ 0309/ว.3281 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2549 แจ้งการดำเนินการเกี่ยวกับการถ่ายลำสินค้าที่มีมาตรการของกระทรวงพาณิชย์ ว่า ปัจจุบันประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 92) พ.ศ.2535 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2535 และระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดด้านศุลกากรนำไม้เข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 ที่กำหนดให้การนำเข้าไม้ตามแนวชายแดน 17 จังหวัด จะต้องมิได้รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (C/O) หรือหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออกจากประเทศที่ส่งออกแสดงต่อกรมศุลกากรประกอบพิธีการนำเข้า และประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งข้าว ช้าง และไม้ออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ.2549 กำหนดให้ไม้เป็นสินค้าที่จำเป็นต้องควบคุมการส่งออก โดยไม่ได้กำหนดข้อยกเว้นในกรณีการนำเข้า และส่งออกสินค้าไม้ไปประเทศที่สามด้วยการผ่านแดนในลักษณะการถ่ายลำตามประกาศกรมศุลกากร ที่ 91/2547 เรื่อง ว่าด้วยพิธีว่าด้วยการถ่ายลำ ดังนั้น การนำเข้าไม้ผ่านแดนประเทศไทยในลักษณะถ่ายลำไปประเทศที่สาม จึงต้องปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงพาณิชย์กำหนด

ความเห็นของกรมศุลกากร

1. กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ที่ กค 0503/98 ลงวันที่ 9 มกราคม 2550 แจ้งว่าตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 92) พ.ศ.2535 ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดด้านศุลกากรนำไม้เข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งข้าว ช้าง และไม้ออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2549 ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการส่งไม้และไม้แปรรูปออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2549 นั้น เป็นการควบคุมเฉพาะการนำเข้าสินค้าไม้และไม้แปรรูปจากต่างประเทศ

(IMPORT GOODS) และการส่งออกสินค้าไม้แปรรูปจากภายในประเทศ (EXPORT GOODS) เท่านั้น ไม่รวมถึงสินค้าผ่านแดน (TRANSIT) และสินค้าถ่ายลำ (TRANSHIPMENT) ซึ่งเป็นสินค้าผ่านประเทศ (THROUGH CARGO) แต่อย่างใด สอดคล้องกับความเห็นที่กรมการค้าต่างประเทศเคยแจ้งให้บริษัท อันตน จำกัด ทราบตามหนังสือที่ พณ 0309/167 ลงวันที่ 18 มกราคม 2549 หากกรมป่าไม้มีความประสงค์จะควบคุมการนำสินค้าผ่านประเทศ (THROUGH CARGO) ดังเช่นพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507 พระราชบัญญัติโรคระบาด พ.ศ. 2499 ก็สมควรเสนอให้กระทรวงพาณิชย์แก้ไขประกาศกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ 92) พ.ศ. 2535 และประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งข้าว ช้าง และไม้ออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2549 โดยกำหนดสินค้าผ่านประเทศในประกาศดังกล่าวให้ชัดเจน สำหรับประเด็นในเรื่องใบเบิกทางเห็นควรให้กรมป่าไม้แก้ไขกฎกระทรวงให้ชัดเจนว่าให้รวมถึงไม้ผ่านประเทศเอาไว้ด้วย เพื่อกรมศุลกากรสามารถยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติได้ต่อไป

2. ในการประชุมเรื่องการขนส่งสินค้าผ่านแดน/ถ่ายลำ กรมศุลกากรมีความเห็นในเรื่องสินค้าประเภทไม้ว่า กฎหมายป่าไม้ไม่ควบคุมในกรณีผ่านเข้ามาในราชอาณาจักร เนื่องจากตามกฎหมายป่าไม้กล่าวไว้เฉพาะไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่มีการกล่าวถึงไม้ที่นำผ่านเข้ามาในราชอาณาจักร

ความเห็นของกรมป่าไม้

ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 4 (2) ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นไม้ตามกฎหมายป่าไม้ ซึ่ง มาตรา 38 (3) และ มาตรา 39 กำหนดให้ผู้ใดนำไม้หรือของป่าเข้ามาในราชอาณาจักร หากจะนำเคลื่อนที่ต้องมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ข้อ 2 (ค) กำหนดเอกสารหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งไม้หรือของป่าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และข้อ (จ) กำหนดเอกสารหลักฐานอื่นที่แสดงการได้มาซึ่งไม้หรือของป่าตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด และกรมป่าไม้ได้กำหนดไว้ในระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ พ.ศ. 2545 หมวด 2 เรื่อง การออกใบเบิกทางกรณีพิเศษ ข้อ 17.1.1 และ 17.1.2 ซึ่งรวมถึงใบขนส่งสินค้าผ่านแดนด้วย และตามกฎหมายดังกล่าวไม่มีข้อยกเว้นไว้แต่อย่างใด ซึ่งกรมป่าไม้ได้ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดมาโดยตลอด อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับการควบคุมนำไม้ผ่านประเทศ กรมป่าไม้และกรมศุลกากรได้มีการประสานการปฏิบัติมาตั้งแต่ ปี 2524 โดยมีการตรวจสอบออกใบเบิกทางกำกับไม้เคลื่อนที่ เมื่อมีการนำไม้ผ่านแดนจากประเทศลาวเข้ามาในราชอาณาจักรไทย เพื่อผ่านแดนไปต่างประเทศ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาแก้ไขกฎกระทรวงตามที่กรมศุลกากรแจ้งมาแต่อย่างใด

การพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

1. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีหนังสือ ที่ นร 0901/0176 ลงวันที่ 31 มกราคม 2551 แจ้งว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏ

/ตามบันทึก...

ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ ซึ่งมีประเด็นพิจารณา 2 ประเด็น สรุปได้ดังนี้

1.1 บทบัญญัติเกี่ยวกับการออกใบเบิกทางกำกับการนำไม้เคลื่อนที่ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ เป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรการในการควบคุมไม้ที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องถือปฏิบัติด้วยหรือไม่ ประการใดนั้น พิจารณาว่า ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องต้องถือปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการออกใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ด้วยเช่นกัน

1.2 การนำไม้ซึ่งเป็นสินค้าผ่านแดนโดยวิธีการถ่ายลำ (TRANSHIPMENT) เป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายป่าไม้หรือไม่ และเมื่อนำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่ในราชอาณาจักรต้องอยู่ในบังคับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้หรือไม่ อย่างไรนั้น พิจารณาว่า การนำไม้หรือของป่า “เข้ามา” ในราชอาณาจักรตามมาตรา 38 (3) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2518 จึงหมายรวมถึงการนำไม้ซึ่งเป็นสินค้าผ่านแดนเข้ามาในราชอาณาจักรโดยวิธีการถ่ายลำ (TRANSHIPMENT) ด้วย และเมื่อมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ มิได้กำหนดข้อยกเว้นให้การนำไม้ซึ่งเป็นสินค้าผ่านแดนเคลื่อนที่ไปเพื่อถ่ายลำ (TRANSHIPMENT) ไม้ต้องดำเนินการตามมาตรา 39 ดังนั้น การนำไม้ซึ่งเป็นสินค้าผ่านแดนโดยวิธีการถ่ายลำ (TRANSHIPMENT) เคลื่อนที่ต่อไปภายหลังที่นำไม้หรือของป่าเข้ามาในราชอาณาจักร ไปถึงด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกากรที่นำเข้ามาแล้ว จึงต้องอยู่ในบังคับมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ กล่าวคือผู้ที่นำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่ผ่านแดนโดยวิธีการถ่ายลำในราชอาณาจักรต้องมีใบเบิกทางที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ กำกับด้วย

2. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีหนังสือ ที่ นร 0901/1106 ลงวันที่ 26 กันยายน 2551 แจ้งว่า กรมศุลกากรได้ขอทบทวนความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) กรณีการดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบเบิกทางกำกับการนำไม้เคลื่อนที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง และกรมศุลกากร) และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งบัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว โดยมีผลการพิจารณาสรุปได้ ดังนี้

2.1 กฎหมายว่าด้วยป่าไม้มุ่งประสงค์รวมถึงการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดกระบวนการควบคุมและการตรวจสอบการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่โดยให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกใบเบิกทางกำกับการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ต่อไปภายหลังที่กำหนดไว้ใน มาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และเนื่องจากใบเบิกทางดังกล่าวเป็นใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ดังนั้น ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องจึงต้อง

/ถือปฏิบัติ...

ถือปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการออกใบเบิกทางกำกับการนำไม้เคลื่อนที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ด้วยกัน

2.2 การนำไม้หรือของป่า “เข้ามา” ในราชอาณาจักรตามมาตรา 38 (3) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ จึงหมายความว่ารวมถึงการนำไม้ซึ่งเป็นสินค้าผ่านแดนเข้ามาในราชอาณาจักรโดยวิธีการถ่ายลำ (TRANSHIPMENT) และเมื่อมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ มิได้กำหนดยกเว้นให้การนำไม้ซึ่งเป็นสินค้าผ่านแดนเคลื่อนที่ไปเพื่อถ่ายลำไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา 39 ดังนั้น ผู้ที่นำไม้ซึ่งเป็นสินค้าโดยวิธีการถ่ายลำเคลื่อนที่ต่อไปภายหลังที่นำไม้หรือของป่าเข้ามาในราชอาณาจักรไปถึงด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกากรที่นำเข้ามาแล้ว จึงต้องมีใบเบิกทางที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ด้วย

2.3 บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเคลื่อนที่นั้น เป็นวิธีการควบคุมไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ เพื่อประสงค์ที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทราบว่า ไม้ที่นำเคลื่อนที่ไปนั้นเป็นไม้ที่ได้มาจากที่ใด ได้มาตั้งแต่เมื่อใด ได้มาโดยวิธีการใด จะนำเคลื่อนที่ไปที่ใด ใครเป็นผู้นำไปนำไปโดยวิธีการใด ทั้งนี้ เพื่อมิให้มีการลักลอบการตัดไม้เพิ่มขึ้น รวมถึงมิให้มีการนำไม้ที่ได้มาโดยมิชอบมาสวมรอยเข้าไปแทน ซึ่งการนำไม้เคลื่อนที่ไปนั้นเมื่อพิจารณาจากบทนิยามคำว่า “ไม้” แล้ว ถือได้ว่าไม้ทุกชนิดและทุกสภาพลักษณะต่างก็อยู่ในความหมายตามนิยามดังกล่าว ส่วนการนำเคลื่อนที่นั้น เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของกฎหมายแล้วเห็นได้ว่ากฎหมายคำนึงถึงการเคลื่อนที่จากที่ไปเป็นประการสำคัญ ส่วนจะทำให้เคลื่อนที่จากไปด้วยเหตุใดนั้นไม่จำกัดวิธีการนำเคลื่อนที่ และไม่ว่าจะนำเคลื่อนที่จากที่ใดไปยังที่แห่งใดในราชอาณาจักร รวมถึงไม่จำกัดระยะเวลาของการนำเคลื่อนที่ ซึ่งก็ย่อมต้องปฏิบัติตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ทั้งสิ้น ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) จึงยืนตามคำวินิจฉัยเดิม

2.4 มาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 กำหนดให้ในกรณีที่แตกต่างกันกฎหมายอื่นในเรื่องอันเกี่ยวแก่ศุลกากร ให้ยกเอาพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ขึ้นบังคับ... เว้นไว้แต่กฎหมายที่ใช้บังคับในภายหลังจะแสดงไว้โดยชัดเจนว่ามีความประสงค์จะให้เป็นอย่างนั้น จึงต้องตีความโดยเคร่งครัดว่าเฉพาะกรณีเกี่ยวแก่ศุลกากรเท่านั้น แต่บทบัญญัติตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองบำรุงรักษาป่าไม้อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จึงกำหนดวิธีการควบคุมการนำเคลื่อนที่ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์พิเศษ ถือว่ากฎหมายดังกล่าวบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งแล้ว จึงไม่อาจดเว้นการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ได้ ดังนั้น การนำไม้ผ่านแดนโดยวิธีการถ่ายลำ จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในมาตรา 38 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นใช้บังคับในภายหลัง

2.5 กรมศุลกากรและกรมป่าไม้ควรประสานกันเพื่อให้สามารถปฏิบัติการตามกฎหมายทั้งสองฉบับเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อันจะเป็นไปตามหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546